

РЕШЕНИЕ

№ 21162

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3069** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от ДОПК вр. чл. 129, ал. 7 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Н. Д., чрез адв. Д. К., против Акт за прихващане или възстановяване № П-22221725142486-004-001/24.11.2025 г., потвърден с Решение № 203 от 11.02.2026 г. на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на АПВ. Твърди се, че дружеството е депозирало пред НАП искане за прихващане и възстановяване, към което са приложени 12 броя платежни нареждания на обща стойност 13 455.25 лева, съгласно които от банкова сметка на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД са наредени суми по банковата сметка на Национална агенция по приходите. Във всички 12 платежни нареждания са изписани грешни единни идентификационни номера (ЕИК) по смисъла на чл. 81, ал. 1, т. 3 от ДОПК, които принадлежат на трети лица – „КАДЕНЦА“ ЕООД, ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“, „ВЕНСУС - Д“ ЕООД и „Тотал“ ООД. В резултат на допуснатата грешка всички суми по представените платежни нареждания на обща стойност 13 455.25 лева са постъпили по данъчно-осигурителните сметки (ДОС) на посочените трети лица и с тях са погасени техни публични задължения, а не задължения на платеца „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД. Оспорва се изводът на приходните органи, че ЕИК е основният и задължителен идентификатор при обработване на плащания, когато се касае за юридически лица. В тази връзка оспорваният се позовава на разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ДОПК, според която регистрираните лица се идентифицират чрез данните по чл. 81, ал. 1, т. 2 - 4 от ДОПК. Твърди се, че третите лица ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“ и „Р АУТО 2014“ ООД изобщо не са с адрес в [населено място]. ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“ е с адрес в [населено място], а „Р АУТО 2014“

ООД е с адрес в [населено място], т.е. същите не попадат в териториалната компетентност на ТД на НАП С., както се посочва в мотивите на Решението на ОДОП. При тези плащания от общо 3 идентификационни критерия по чл. 84, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 81, ал. 1, т. 2 - 4 от ДОПК, два критерия (фирма и адрес) идентифицират като надлежно данъчно задължено лице "ХоумТуЮ Инженеринг" ООД, а само един ЕИК идентифицира третите лица ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА" и „Р АУТО 2014" ООД като получатели на плащането. Въпреки това, извършените от „ХоумТуЮ Инженеринг" ООД плащания са разпределени по ДОС на горепосочените трети лица. Според оспорвания това действие на приходната администрация е незаконосъобразно, тъй като дава приоритет само на идентификационния критерий по чл. 81, ал. 1, т. 3 от ДОПК - ЕИК, пред другите два идентификационни критерия по чл. 81, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК - фирма (наименование) и адрес, което противоречи на закона. В подкрепа на тезата си жалбоподателят се позовава на Разяснение № 20-00-117 от 16.06.2015 г. на НАП относно погрешно извършени преводи на суми, постъпили по банковата сметка на Националната агенция за приходите, както и на практика на ВАС и АССГ. Не се споделят и мотивите на решаващия орган, че „НАП не може на променя ЕИК, да поправя грешки или да прехвърля суми между различни задължени лица по свое усмотрение“, тъй като това би променило волята на наредителя. Т. искане в производството изобщо не се поддържа. Искането, с което НАП е сезиран, е извършеното плащане да бъде прехвърлено служебно от НАП по ДОС на задълженото лице, за чиято сметка действително е извършено плащането, което е напълно допустимо, както е посочено и в Разяснение № 20-00-117 от 16.06.2015 г. на НАП. От друга страна се сочи, че заключението на органите по приходите, че приложените платежните нареждания са попълнени умишлено с посочени ЕИК по БУЛСТАТ на други задължени лица, които са имали задължения към НАП към датите, на които са извършени преводите, е крайно необосновано. Изтъква се също така, че счетоводството на гореизброените дружества е водено от едно и също лице - Б. М. И. /К./, поради което е логично и напълно възможно при съставяне на платежните нареждания за погасяване на публични задължения същата да е ползвала шаблон или да е допуснала грешка като е посочила фирменото наименование на един свой клиент и ЕИК по БУЛСТАТ на друг свой клиент. Цитираният извод, че щом платежното нареждане е подписано от управителя е изключено същият да е допуснал техническа грешка, е необоснован и противоречи на житейската и правна логика. От друга страна според жалбоподателя една от хипотезите за прилагане на процедурата за прихващане и възстановяване по реда на чл.128 и сл. ДОПК е наличие на „недължимо платени суми". Следователно, дори платеца „ХоумТуЮ Инженеринг" ООД да е нямало непогасени публични задължения към момента на извършване на процесните преводи, ако сумите бяха отнесени правилно по негова ДОС, с тях щяха да се погасят (прихванат) бъдещи публични задължения. В този смисъл се претендира отмяна на оспорения АПВ с присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание осповащият, чрез адв. К., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по съображения подробно изложени в нея. Претендира разноски по представен списък по чл. 80 ГПК /л. 126/.

Ответникът - директор на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Моли да бъдат взети предвид и съображенията изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С.. При отхвърляне на жалбата претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид

доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното от фактическа страна:

На 24.07.2025 г. жалбоподателя подава Искане за прихващане или възстановяване вх. № 55-2217-1366 / 24.07.2025 г. /л. 38, 39/, с което се претендира за възстановяване на недължимо платена сума в общ размер от 13455,25 лв. Към искането прилага 12 броя платежни нареждания, в които като получател на преводите е посочен ТД на НАП С., а сумите по тях са наредени от банкова сметка с титуляр „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Същевременно в поле „ЕИК/БУЛСТАТ/ЕГН на задължено лице“ в платежните са посочени различни единни идентификационни кодове по чл. 81, ал. 1, т. 3 от ДОПК на различни лица, а не този на платеца и титуляр на банковата сметка, от която са извършени плащанията.

На 31.07.2025 г. е постановена резолюция за извършване на проверка № П-22221725142486-ОРП-001 / 31.07.2025 г. /л. 56/ от М. Г. Н. – гл. инспектор по приходите при ТД на НАП С., с която е разпоредено проверката да бъде извършена от И. К. Г. – гл. инспектор по приходите.

На 14.08.2025 г. е изготвен протокол, обективиращ резултатите от извършената проверка /л. 57-60/. Установено е, че в представените платежни нареждания е посочено наименованието на жалбоподателя, но ЕИК са на трети лица. В пет от платежните фигурира ЕИК на ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“, ЕИК -[ЕИК], в 5 от платежните на „КАДЕНЦА“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], в едно платежно нареждане на „ВЕНСУС-Д“ ЕООД с ЕИК –[ЕИК] и в едно платежно на „Тотал“ ООД с ЕИК-122008328.

След извършена проверка в системата на НАП е установено, че платените суми по всички платежни нареждания не са отнесени по ДОС на платеца и титуляр на банковата сметка, от която са преведени – „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД с ЕИК[ЕИК], съответно с тези плащания не са погасени негови публични задължения.

Констатирано е, че „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД няма изискуеми задължения, събирани от НАП към датите на извършване на преводите /20.01.2022 г., 10.02.2022 г., 01.03.2022 г., 09.06.2022 г. и 03.11.2022 г./.

От „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД не е предоставена информация за кои конкретни задължения към НАП са изготвени разглежданите платежни нареждания. Счетоводното обслужване на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД с ЕИК:[ЕИК], ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“ ЕИК:[ЕИК], КАДЕНЦА ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и В. - Д ЕООД с ЕИК:[ЕИК] в периода на наредените плащания се е извършвало от едно и също лице, а именно: Б. М. И. /с фамилия на съпруга К./, управител на „Експерт Бизнес Аналитикс енд Сълюшънс“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Срещу Б. М. И. е образувано досъдебно производство за финансови измами.

На 20.08.2025 г. със Заповед №П-22221725142486-023-001/20.08.2025 г. /л. 63/ производството е спряно за срок от три месеца до 20.11.2025г. във връзка с молба, подадена от проверяваното лице, като със Заповед №П-22221725142486-143-001/21.11.2025 г. /л. 66/ производството е възобновено.

Издадена е и Промяна на резолюция за извършване на проверка №П-22221725142486-ОРП-002/21.11.2025 г., като е определен срок до 24.11.2025 г.

Проверката приключва с АПВ №П-22221725142486-004-001/24.11.2025 г., издаден от И. К. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., връчен на 24.11.2025 г. по електронен път. В АПВ е прието, че към 24.11.2025 г. в ДОС на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД не са констатирани надвнесени суми, произтекли от извършените плащания по разглежданите платежни нареждания, поради което няма основание за възстановяване на основание чл. 129, ал.1 от ДОПК на претендираната сума в размер общо на 13455,25 лв., посочена в Искане за прихващане или възстановяване с вх. № 55-2217-1366 / 24.07.2025 г. В АПВ органите по

приходите са приели, че в случая ДЗЛ може да търси правата си по реда на чл. 250 и 256 АПК. Според приходните органи взаимоотношенията между „ХоумТуЮ Инженеринг“ ООД с ЕИК: [ЕИК] и юридическите лица: ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“, КАДЕНЦА ЕООД, „ВЕНСУС – Д“ ЕООД и „ТОТАЛ“ ООД и с физическото лице Б. М. И. /с фамилия на съпруга К./ следва за бъдат уредени по съответния гражданскоправен ред.

Процесният АПВ е обжалван по административен ред пред директора на Д „ОДОП“ – С., който с решение № 203 от 11.02.2026 г. /л. 33-36/ е потвърдил оспореният данъчен акт със следните мотиви:

Прието е, че платежното нареждане е едностранно волеизявление на платеща, отправено към банката. НАП не може на променя ЕИК, да поправя грешки или да прехвърля суми между различни задължени лица по свое усмотрение. Подобно действие би било незаконосъобразно и би нарушило принципа на правната сигурност. От друга страна, за да се приложи чл. 129 от ДОПК, е необходимо сумата да е постъпила по ДОС на лицето и да се явява надвнесена или погрешно внесена. В случая сумите не са постъпили по сметката на „ХоумТуЮ Инженеринг“ ООД, следователно липсва правно основание за възстановяване или прихващане. Дори да се твърди, че е налице техническа грешка, НАП не разполага с правомощие да коригира платежни нареждания, не може да прехвърля суми между различни задължени лица без тяхно съгласие, не може да приема за доказана грешка, когато липсват обективни доказателства за това. Промяна на ЕИК в платежен документ би представлявала недопустима намеса в частноправни отношения. Ако „ХоумТуЮ Инженеринг“ ООД е заплатило задължения на трети лица, това представлява плащане на чужд дълг по смисъла на чл. 74 от ЗЗД, което поражда регресни права на платеща спрямо лицата, чиито задължения е погасил. Това е изцяло гражданскоправен спор, който следва да бъде разрешен между страните, а не от НАП. НАП не може да бъде страна в тези отношения и не може да извършва прехвърляне на суми между различни лица.

Отбелязано е също така, че Разяснение № 20-00-117/16.06.2015 г. на НАП, на което се е позовало проверяваното лице е неотнормативно към спора, тъй като процесните платежни нареждания са подписани с квалифициран електронен подпис на управителя и съдържат ЕИК на трети лица, което изключва хипотезата на техническа грешка. Не без значение е и обстоятелството, че към датите на извършване на преводите „ХоумТуЮ Инженеринг“ ООД е нямало изискуеми публични задължения, събирани от НАП, за разлика от другите задължени лица, по чиито ДОС са отразени плащанията. Също така, в хода на проверката жалбоподателят не е предоставил информация за кои конкретно задължения към НАП са изготвени разглежданите платежни нареждания. Всичко изложено действително води към извод за липса на „техническа грешка в случая, която би била относима към приложените разяснение на НАП и съдебни решения“.

Освен това за несъстоятелно е отчетено и твърдението на жалбоподателя, с което се прави опит да се прехвърли отговорността върху счетоводителя, след като платежните нареждания са подписани от управителя с КЕП. Счетоводителят може да подготвя документи, но не е орган на управление. Волеизявлението на дружеството се изразява чрез управителя, чрез неговия подпис, включително чрез квалифициран електронен подпис. Следователно дори счетоводителят да е допуснал грешка, управителят я е потвърдил с подписа си. В този случай, не може да се иска от НАП да приеме, че управителят „не е знаел какво подписва“. Грешката на счетоводителя е вътрешен организационен проблем на жалбоподателя и НАП не може да бъде страна по него. Освен това сочената като техническа грешка не е изолиран случай, а е налице системно посочване на чужди ЕИК /12 платежни нареждания/. Прието е за неотнормативно в случая и позоваването на дружеството на решението на ВАС по адм. дело № 843/2024 г., тъй като в него е налице двойна идентификация в платежния документ, доказано-намерение за погасяване на собствено задължение, наличие на

двукратно плащане и погрешно отнесена сума към лице, което не е данъчно задължено. Нито една от тези предпоставки не е налице в разглеждания случай. Платежните нареждания съдържат единствено ЕИК на трети лица и са подписани с квалифициран електронен подпис на управителя, което изключва хипотезата на техническа грешка.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна съдът намери за установено следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният АПВ е издаден от компетентен орган. Спазена е предвидената в закона писмена форма, като са налични фактическите и правни основания за издаването му. При издаването на индивидуалния административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

За да откаже прихващане и/ или възстановяване на посочената в ИПВ № 55-2217-1366 / 24.07.2025 г. от „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД сума в размер на 13455,25 лв. органът по приходите е приел, че не са налице предпоставките на чл. 128 и чл. 129 от ДОПК.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите. Твърди, че след като поради направена от дружеството техническа грешка сумата не е била отнесена по неговата ДОС, а сумите са отнесени по ДОС на трети лица, то същата се явява недължимо внесена и съответно подлежи на възстановяване или прихващане по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 128, ал. 1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП. От една страна това са задълженията на лицето за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП, а от друга - задълженията на НАП да възстанови недължимо платени или събрани от данъчно задълженото лице суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП.

В тази връзка проверката по реда на чл. 129, ал. 2 от кодекса има за цел да установи дали са налице недължимо платени или събрани суми, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство. Ако се установи наличието на горните обстоятелства, то проверката по прихващане или възстановяване има за предмет и проверка за налични изискуеми публични вземания, събирани от НАП, т. е. такива, които са годни за прихващане.

Видно от горепосочените разпоредби една от хипотезите за прилагане на процедурата за прихващане и възстановяване по реда на чл. 128 и сл. ДОПК е наличие на "недължимо платени суми".

Спорът е дали сумите платени на 20.01.2022 г., 10.02.2022 г., 01.03.2022 г., 09.06.2022 г. и 03.11.2022 г. в общ размер на 13455,25 лв. са "недължимо платени" доколкото с тях са погасени чужди публични задължения. В тази връзка съдът следва да отчете и следното:

Плащането на чужд публичен дълг или превод по чужда сметка поражда отношения на неоснователно обогатяване между платилия погрешно /солвенса/ и лицето, в чиято полза е извършено плащането. Общата уредба на института на неоснователното обогатяване се намира в чл. 55 - 59 ЗЗД. Нормата на чл. 56 от ЗЗД урежда случаите, при

които без основание, в резултат на грешка, е изпълнено чуждо задължение. Същият предвижда, че който поради грешка е изпълнил чуждо задължение, може да иска връщане от кредитора, освен ако последният се е лишил добросъвестно от документа или от обезпечението на задължението. В последния случай този, който е изпълнил задължението, встъпва в правата на кредитора.

От цитираната правна норма е видно, че дори гражданското законодателство предвижда, че сумата следва да се върне от кредитора, т. е. от НАП.

Дейността по отразяване на обстоятелствата по чл. 87, ал. 2 от ДОПК в данъчно-осигурителната сметка се осъществява от данъчните органи, поради което техните незаконосъобразни действия или бездействия не могат да се вменят в тежест на регистрираните лица.

При постъпила молба от задълженото лице за корекция на плащане по ДОС на друго задължено лице вследствие на допуснатата техническа грешка в платежните документи, следва да бъде извършена проверка от съответния служител в НАП, в резултат на която да бъде определена коректно идентификацията на задълженото лице, в чиято полза в действителност е извършено плащането. В случай че по безспорен начин се установи, че при посочване на задълженото лице, в полза на което е наредено плащането, е допусната техническа грешка, извършеното плащане може да бъде прехвърлено служебно от НАП. Проверката следва да бъде обективизирана в протокол по смисъла на чл. 50 от ДОПК, въз основа на който в информационната система на НАП постъпилата погрешно по друга ДОС сума да бъде прехвърлена по ДОС на задълженото лице, за чиято сметка действително е извършено плащането, като се сторнират и недължимо начислените след датата на плащането лихви. В този смисъл е Разяснение № 20-00-117 от 16.06.2015 г. на НАП относно погрешно извършени преводи на суми, постъпили по банковата сметка на Националната агенция за приходите.

В настоящия случай страните не спорят, че в процесните 12 броя платежни нареждания в действителност е посочено ЕИК на друго данъчнозадължено лице, но същевременно е посочено и наименованието на платеца „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД. Следователно в платежните документи са налице идентификации на 2 задължени лица – тази на платеца и на трето лице. При условие, че с извършените плащания не са погасени задължения на жалбоподателя „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД, то същите се явяват недължими и подлежат на възстановяване. В ДОПК липсва разпоредба, която да указва, че посочването на "задължено лице" в платежния документ е достатъчно основание да се третира, че съответното плащане погасява задължения на посоченото "задължено лице" във всички случаи. Д. закон описва конкретните хипотези, в които задълженията на един субект се погасяват от трето лице в т. ч. и не по волята на платеца. Това е разпоредбата на чл. 180 ДОПК. Ако не се установи наличието на някоя от хипотезите на чл. 180 ДОПК, то следва да се прилагат общите законови разпоредби относно "заплащането на чуждо задължение". Доколкото ответникът твърди, че са погасени публични задължения на трети лица различни от платеца на сумата, то следва да се приложи разпоредбата на чл. 56 ЗЗД, а именно: "Който поради грешка е изпълнил чуждо задължение, може да иска връщане от кредитора, освен ако последният се е лишил добросъвестно от документа или от обезпечението на задължението". В случая не са налице изключенията доколкото документа за направеното плащане съществува, а няма данни да е погасено обезпечено задължение на ЕТ „РАДОСТИНА ТАСКОВА“, КАДЕНЦА ЕООД, „ВЕНСУС – Д“ ЕООД и „ТОТАЛ“ ООД. Следователно НАП дължи връщане на платеца, доколкото последният е

поискал връщане на сумата.

Предвид горното, съдът намира, че органите по приходите необосновано са отказали прихващане/възстановяване на претендираната от жалбоподателя сума от 13 455,25 лв. , която се явява недължимо внесена и подлежи на възстановяване по реда на чл. 129, ал. 1 от ДОПК. С оглед гореизложеното, жалбата се явява основателна, а процесният АПВ – незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора в полза на оспорващия следва да се присъдят разноски съгласно представен списък /л. 126/ в общ размер на 825,56 евро, от които 25,56 евро – държавна такса за настоящото производство и 800 евро – платено в брой адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 24.02.2026 г. /л. 127/.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за прихващане или възстановяване № П-22221725142486-004-001/24.11.2025 г., издаден на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД, ЕИК –[ЕИК], с който на дружеството е отказано възстановяване на недължимо внесена сума в размер на 13455,25 лв., потвърден с Решение № 203 от 11.02.2026 г. на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ВРЪЩА преписката на компетентния орган по приходите в ТД на НАП С. за ново произнасяне по искането за прихващане и възстановяване на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати в полза на „ХоумТюЮ Инженеринг“ ООД, ЕИК –[ЕИК], сумата от 825,56 евро /осемстотин двадесет и пет евро и петдесет и шест евроцента/ – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: